

„Döntennem kellett, hogymibe fektetem az energiáimat”

INTERJÚ BALOGH ÁDÁMMAL

A húszesztendős Balogh Ádám még csak egy éve tanult zongorázni, amikor megnyerte első országos zongoraversenyét, azóta pedig a texasi Van Cliburn junior versenyén is a legjobbak között végzett. Jelenleg egy japán megmérettetésre készül, miközben egyik legnagyobb álma, hogy ismertté tegye Szkrjabin nevét a hazai közönség előtt.

szerző: Ur Máté fotó: Bergics Balázs

Az első pillanattól sikerélményeid voltak a zongoránál. Hogyan kezdődött?

Szüleim első generációs zenészek, mindketten a Pannon Filharmonikusok művészei. Kíváncsiságból vittek el a pécsi zeneiskolába, ahol azonnal leragadtam a zongoránál. Első tanárom, Megyimóreczné Schmidt Ildikó néhány alkalom után azt mondta, hogy eszünkbe ne jusson más hangszer választani.

Ez azt jelenti, hogy feladtál mindent a zenei pálya érdekében?

A sportban is jól éreztem magam,

de tizenkét évesen döntennem kellett, hogy mibe

fektetem az energiáimat. A zongoránál maradtam, és a tanulmányaimat is magántanulóként folytattam. Örültem neki, hogy szabadon oszthattam be a tananyagot, és mindig azzal foglalkozhattam, ami éppen érdekelt. Ez zongoristaként is jellemző rám.

Tizenévesen kerültél be a Zeneakadémiára. Sok minden megváltozott?

Némethy Attila és Eckhardt Gábor lettek a tanárain, akiknek nagyon hálás vagyok. Két évig nem engedtek versenyezni azért, hogy tényleg megtanuljak zongorázni. El kellett sajátítanom azokat a biztos alapokat, amik esélyt adnak, hogy később megálljam a helyem.

A fiatal tehetség 2010-ben kapott lehetőséget, hogy a Fesztiválzenekarral koncertezzen, később pedig felléphetett Dortmundban Jandó Jenő, Kokas Katalin és Kelemen Barnabás partnereként, valamint Berlinben a Fischer Iván vezette Konzerthaus zenekarával.

Balogh Ádám 2013-ban elnyerte a milánói „Piano Talents” verseny kategória- és nagydíját, 2017 márciusában pedig a New York Concert Artists „2017 Worldwide Debut Audition” versenyén bejutott a 3 fős fináléba.

  filharmonia
MAGYARORSZÁG

Az Egyházzenei Fesztivál kiemelt koncertje:

A világ egyik legjobb rézfúvós együttese először Magyarországon!

GERMAN BRASS

További koncertek:
május 16. Debrecen, Református Nagytemplom
május 17. Szeged, Dóm

2018.
máj. 15.

19:30
Mátyás-templom
Budapest

Egyházzenei Fesztivál 2018
filharmonia.hu

Saját magad tűződ ki a célokat és keresed a versenyeket?

A 2013-as milánói Piano Talents-verseny nagydíjának elnyerése után egy olyan közegbe kerültem, ahonnan egyenes út vezetett az egyesült államokbeli Van Cliburn Zongoraverseny fiataloknak először meghirdetett megmérettetésére. Nem sok reményt fűztem hozzá, de elküldtem a felvételemet. Talán ez volt az a pillanat, amikor nagyon sok minden egyértelművé vált. Azóta tudatosan keresem a kihívásokat, tavaly például a hazai válogató után egy New York-i rangos verseny döntőjéig jutottam. Most az egyik legnagyobb álmom, hogy részt vehessek a japán Hamamatsu-versenyen.

Milyen szempontok alapján választasz új darabot?

Szeretek magamnak játszani, szeretlek magamnak új műveket, és ha valamelyik jobban felkelti az érdeklődésem, vagy éppen egy verseny miatt van rá szükség, akkor jobban belemerülök. Azt hiszem, hogy

akaratlanul is sokat foglalkozom a zongorával.

A japán verseny mellett mi a következő időszak legnagyobb kihívása?

Nemrég Hannoverben voltam egy meghallgatáson, és több mint valószínű, hogy

az alapszakos diplomám utolsó évét ott fogom tölteni Arie Vardi irányítása alatt. Itthon is sok koncertem van. Nemrég léptünk fel közösen Kocsis Krisztiánnal, de játszottam a Pan-non Filharmonikusok és a Rádiózenekar szólistájaként is. Be kell vallanom, hogy Szkrjabin művészete lenyűgöz, és szeretném minél több darabját előadni. Ezek olyan különleges alkotások, amik bár a nyugati tonális zenétől függetlenül jöttek létre, mégis belül maradnak a harmóniarendszeren, miközben nagyon sokat merítenek a fizika, a felhangok és az akusztika alapelveiből.

Zeneszerzőt már választottál. Az előadók között van példaképed?

Szeretem a darabokat a saját szemszögemből megismerni,

és csak ezután keresek olyan felvételeket, amik ehhez közel állnak. Danyiiil Trifonovot nagyon különlegesnek tartom, mert bár megtartja a hagyományokat, mégis szabadon gondolkodik, és közben az értelmezés határait feszegeti. Említhetném Nyikolaj Luganszkijt is, aki viszont teljes mértékben letisztult zenét játszik. Ez rendkívül inspiráló.

Mivel tudsz kikapcsolni, ha van egyáltalán szabadidőd?

Sokszor ez a zenén belül marad, de igyekszem olyan dolgokat csinálni, amikben jelen van a kreativitás: játékok, filmek, modellezés. Azt hiszem, hogy az interaktív játékok egy külön művészeti ágat képviselnek, mégpedig a kifejezőmódjaik sokszínűsége miatt.